

ОЛЕСЬ
ДОНЦЕНКО

ІФАСИР рибалка

моя
осадоморі

РНІГО СПІЛКА

Співає півень на току:
— Ку - ку - ріку! Ку - ку - рі - ку!

До Івасика в віконце
зазирає літнє сонце.
А на лутці Васька кіт
умивається — не спить.

Швидко встав Івась,
заступом — у гній.
Вже й поживок враз
є для сиунів.

Ось вудлище й волосінь.
З корку поплавець одінь,
та із олова — важок,

та залізненький гачок.
Готова вудка враз.
От вловиться карась!

Застигла річка, наче скло,
ось човен і весло.
У човник сів Івась.
Весельцем — раз!
Весельцем — хлюп!
За човном по воді
роздаються сліди...

Шумує млин --
шуг - шов,
шуг - шов,
а за млином

глухий затон.
Веслом
Тут не дістанеш дна.
От глибина!

Раз - раз ! Івасик хутко
розвивує тут вудку
і на гачка
саджає червячка.

На воду яснозору
ліг тихо поплавець,
не зводить з його зору
малий ловець.

Немов у люстрові, в воді
відбився човен, голова,
а глибше десь, на дні,
кушір темніє і трава.

Під човном пропливають
І окуні, й лини,
їх цілі зграї
у глибині!..

Срібляста блискає луска.
І раптом... щука! От-така!..
Страшна, зелена, блиск в очах,
ой, нене, просто — жах!

Гульк! Вся рибка в різні боки.
Ось лишився тільки окунь.
Як шугне до нього щука,
мов звірюка!

Окунь — боком, боком,
верть кругом
та до щуки хвостом!
Його гострі колючки
їй страшніші, ніж гачки.

Вудить, вудить Івасик,
на воді — поплавець.
Сіп, сіп — і карасик,
сіп, сіп — окунець!
Такий наш Івасик,
такий — от ловець!
Хай бо привчається змалку,
виросте — буде рибалка.

ЦІНА 25 к

Державний Науково-Метрологічний Комітет Нарком-
освіти УСРР по Секції Соціального Виховання дозволив
до виходу, по книгозбиріннях установах Соцвіху, книга
N 1148 (1,6 - VF 1927 р.)

ПЕРША ДЕСЯТКА
ДЕСЯТИХ ВИДАВНИЦТВА УКРАЇНИ
ІМЕНІ І. ПЕТРОВСЬКОГО